

FRANKRIJK.

PARIS, den 23sten September.

De Nederlandsche gezant, de baron *Fagel*, heeft in een bijzonder gehoor aan den Koning de notificatie-brieven van de geboorte eens Nederlandschen Prinsen, zoon van HH. KK. HH. den Prins en de Prinses van Oranje, overhandigd.

— De heer *Olozaga* is werkelijk eergisteren avond in deze hoofdstad aangekomen. Men zegt steeds, dat hij met eene belangrijke zending betrekkelijk de spaansche zaken belast is.

— De beruchte *Vidocq* heeft van den prefect van politie het bevel bekomen, de hoofdstad binnen acht dagen te verlaten, op grond dat hij geene rehabilitatie heeft bekomen, ter zake eener veroordeeling wegens valsheid in geschriften. *Vidocq* heeft te kennen gegeven, dat hij aan dit bevel niet wilde gehoorzamen en eene dagvaarding zou afwachten.

— De gewezen president van Haiti, *Boyer*, is in deze hoofdstad aangekomen, en heeft eergisteren een gehoor bij den Koning op St. Cloud gehad.

— De hertog van *Nemours* heeft den 22sten het legerkamp nabij Lyon bezocht, alwaar de troepen Krijgsoefeningen hebben gehouden en vervolgens voor den Prins gedefileerd. Den volgenden dag hebben de Prins en de Prinses te Lyon doorgebracht, en er onder anderen de voornaamste hospitalen bezocht.

— Ten gevolge der voorgelagen veranderingen in de diplomatieke functien, zal, zegt men, de graaf de *Salvandy* den markies van *Dalmatie* te Turijn vervangen, deze naar *Beitun* overgeplaatst worden, en de graaf de *Bresson* zich als ambassadeur naar Madrid begeven.

— Een voornaam opticus alhier, die echter niet genoemd wordt, is, zegt men, thans voor den Keizer van Rusland bezig met de vervaardiging van eenen telescoop, die de voorwerpen achtduizend vijf honderd malen vergrooten en dus de beroemde telescoop van *Herschell* beduidend in sterkte overtreffen zal.

— De volgende telegraphische dépêches zijn gisteren bekend gemaakt:

• Bayonne, den 23sten September.

• Men schrijft uit Madrid, dat de luitenant-generaal *Laureano-Sanz* tot kapitein-generaal van Katalonie benoemd is, in plaats van den generaal *Araoz*, en dat de generaals *Schelly*, *Lara* en *Campuzano* bevel ontvangen hebben, om in dat gewest een commando te gaan op zich nemen.

• Perpignan, den 23sten September.

• De gemeenschap met Barcelona is voortdurend afgebroken. De post is niet aangekomen.

Heden zijn er geen telegraphische berigten bekend geworden.

— De tijdingen uit Madrid gaan tot den 17den dezer; zij melden het vertrek van daar van den heer *Olozaga*, nadat deze alvorens uit handen van de koningin de orde van het gouden ylies ontvangen had. Het getal der ridders dezer orde is thans, naar hetgeen te dezer gelegenheid gemeld wordt, zeer gering, als zijnde in het geheel slechts 46. De laatst benoemden in 1842, zijn Prins *Albert* en de Prins van Oranje.

De heer *Olozaga* moest den 15den October, wanneer de cortes moeten geopend worden, te Madrid terug zijn, een blijk te meer dat zijne zending geheel van tijdelijken aard is. Wat de verkiezingen aangaat, aanvankelijk vrij gunstig voor de lieden van het tegenwoordig bewind, is de schaal later meer ten voordeele van de oppositie uitgevallen, zoodat bijv. te Madrid van 1832 kiezers er 1024 voor de partij der beweging en slechts 808 voor het bestuur waren; men hoopte dat deze nadeelige kans door eene betere verhouding in de provincien zou opgevoegen worden.

De bijzondere berichten uit Barcelona gaan tot den 16den en behelzen geen naden menschen. Uit de dagbladen dier stad blijkt alleen, hoe groot de verbittering der partijen, en hoe groot vooral de haat tegen den brigadier *Prim* is, die tot nog toe het voorloopig gouver-

nement sprekt getrouw gebleven is. — De *Constitucional* van Barcelona noemt een vijftiental meerendeels echter onbekende kleine plaatsjes op, waar men zich voor de centrale junta verklaard heeft; Girona, Olet, Hostalrich en Figueras zijn daarvan de voornaamste.

— De *Messenger* hield gisteren avond de gewichtige tijding uit Toulon van den 23sten, dat een vaartuig, de *Mentor*, aldaar van Athene aangekomen was met het bericht, dat er in den nacht van den 14den op den 15den een opstand in die stad was uitgebroken.

ENGLAND.

LONDEN, den 23sten September.

H. M. met haren gemaal is aan boord van het stoomjagt *the Victoria and Albert* Woensdag avond ten elf ure bij North-Foreland ten anker gekomen, heeft aldaar overnacht en Donderdag morgen de reis naar Woolwich voortgezet, van waar Hoogstdezelfen naar Windsor zijn gereden, welk paleis zij des middags ten een ure bereikten.

In den namiddag van dien dag zijn ook de beide jonge Prinsessen van Brighton te Windsor aangekomen, terwijl de jonge Prins van *Wallis* nog eenigen tijd te Brighton zal vertoeven.

De minister *Aberdeen* is reeds eergisteren morgen in deze hoofdstad gearriveerd, en heeft kort daarna conferentien met de Russische en Pruisische Ministers gehouden.

— Prins *Albert*, tot hertoe kapitein-generaal en kolonel der artillerie, is door H. M. tot den rang van veldmaarschalk verheven, in de plaats van wijlen den Hertog van *Sussex*.

— Sommigen willen weten, dat de uitnoodiging van den Lord *Maire van Reportero* tot den maandag, die aanstondende Dingsdag op het stadshuis gehouden wordt, zich niet tot de voorbije Spanjaarden te zijn gevolg uitstrekt. Intusschen heeft een der sheriffs van Londen zijn voornemen publiek gemaakt om dat gebouw te verlaten, blijkdiens hij den generaal *Nogueras* aldaar bij die gelegenheid mogt aantreffen.

— Velen houden zich meer en meer overtuigd, dat de heer *H. Lytton Bulwer* niet als eerste gezantschapssecretaris naar Parijs terugkeeren, maar als minister-plenipotentiaris naar Madrid vertrekken zal, ter vervanging van den heer *Aston*, welke laatstgenoemde diplomaat zich thans in Frankrijk bevindt en eerstdaags hier verwacht wordt.

— Volgens den *Times* zullen de graafschappen *Garmarthen* en *Cardigan*, in Zuid-Wallis, eerlang onder de martiale wet gesteld worden, ten gevolge van de toenemende woelingen der Rebellen. Andere bladen beweren echter voortdurend, dat genoemd dagblad zijne verontrustende berigten wegens den staat van dat gewest ten sterkste overdrijft.

— Z. K. H. prins *Alexander* der Nederlanden, die een geruimen tijd op het jagslot van den hertog van *Zeeds* in Schotland had doorgebracht, is daarna door den hertog van *Richmond* op *Gordoncastle* ontvangen, waar een groot bal ter zijner ere is gegeven, en bevindt zich thans op *Alnwickcastle*, als gast van den hertog van *Northumberland*. De Prins betoont zich uiterst voldaan over de in Schotland gesmaakte genoegens en ondervonden gastvrijheid. Dinsdag zal hij eerst in de volgende week naar Londen terugkeeren.

— Uit *Bio-Janeiro* schrijft men, dat de financiële toestand van Brazilië steeds zorgelijk bleef. De keizer had edelmoedig een vierde gedeelte van zijn inkomen dit jaar aan de openbare schatkist geschonken, in de hoop dat dit voorbeeld bij de kamers en de aanzienlijke staatsambtenaren navolging zou vinden. — Er werden in de hoofdstad vele toebereidselen voor de ontvangst der keizerin gemaakt, zijnde het volk met deze huwelijksverbintenis zeer ingenomen.

— Ter beurze waren gisteren genoteerd: 3 pCt. gecons. 95 $\frac{1}{2}$; Nederl. 2 $\frac{1}{2}$ pCt. 53 $\frac{1}{2}$; 5 pCt. 101 $\frac{1}{2}$; Spanje 19 $\frac{1}{2}$; Port. 43 $\frac{1}{2}$; Braz. 76; Mexiko 33 $\frac{1}{2}$, 34.

NEDERLANDEN.

BRED, den 27sten September.

De beminnaars der toonkunst alhier bragten H. Maandag eenen genotvollen avond door. Het orgel in de Grote *kerk* dat sinds jaren in eenen beklagelijken toestand verkeerde, werd den loop

van dezen zomer, door de heeren *Stulting* en *Maarschalkerweerd*, orgelmakers te Utrecht, hersteld en aanmerkelijk verbeterd; en dit werk nu afgeloopen, en op verzoek van Heeren kerkvoogden, door den heer *B. Tours*, organist te Rotterdam, opgenomen zijnde, heeft deze de welwillendheid gehad, op het aldus herstelde orgel, geheel ten behoeve der Nederduitsche Hervormde Gemeente, een concert te geven. Aanzienlijk was de opgekomen schaar, en groot het genoegen dat men smaakte, toen de voortreffelijke kunstenaar, door eene afwisseling van welgekozene stukken, al de kracht, zoo van zijn alom geroemd talent, als van het instrument deed hooren. Inzonderheid droegen een *Adagio*, met zachte geluiden; *Praeludia met fuga*, op twee thema's uit het Oratorium: *Jesus dood*; en een *Recitatief in laar*, uit de *Schepping van Haydn*, de hooge goedkeuring van kenners weg; terwijl men algemeen de juistheid en vliegheid van spel bewonderde, en de zware hulde deed aan de kunde van hen, die het nauwelijks bruikbaar, en daardoor miskennde orgel, voor zoodanig spel vatbaar hebben gemaakt.

Men verneemt dat door het alhier ter stede gevestigde Departement der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen eene algemeene volkszangschool wordt opgericht onder Directie van de Heeren *Mr. H. L. Maarschalk*, *G. G. van der Hoeven* en *J. Schouman*, terwijl de taak van onderwijzer is opgedragen aan den heer *H. Umland*. Het Departement zal de noodige jaarlijksche uitgaven garanderen doch zal tot tegemoetkoming voor ieder leerling worden betaald zeven gulden en vijftig cents per jaar; de Leden der Maatschappij echter betalen slechts vijf gulden per jaar, en de minvermogene kinderen zullen gratis onderwijs ontvangen. De strekking van het onderwijs zal zijn de zangkunst te verbeteren en den lust tot dezelve op te wekken, zoo dat de practische oefeningen zich zullen bepalen tot het zingen van eenvoudige melodiën, Choralen en zoo mogelijk vierstemmig. Als leerlingen worden toegelaten alle kinderen van beide kansen van acht tot zestien jaren, welke van hunne geschiktheid tot den zang aan de Directie zullen doen blijken, waartoe de ouders zich schriftelijk aan een der Heeren Directeuren zullen wenden, met opgave der namen, onderdom, geslacht en woonplaats der kinderen, welke zij willen aangenomen zien. De leerlingen zullen naar gelang hunner kundigheden in klassen verdeeld zijn, en zal aan elke klasse minstens tweemaal per week één uur onderwijs worden gegeven provisioneel des Woensdags en Zaturdags van 12 tot 2 uren, ten huize van den heer *H. Umland* in de Halstraat.

Door deze inrigting vermeent men te voldoen aan eene werkelijk bestaande behoefte en aan het verlangen van velen, en men durft zich dan ook vleijen met eene gelijke medewerking van ouders en voogden, terwijl Heeren Directeuren bereid zijn alle nadere informatie te geven.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Maandag is ontvangen eene koninklijke boodschap, waarbij kennis gegeven wordt, dat de aanhangige voordrachten van wet, nopens de successie en de belasting op de inkomsten, worden ingetrokken en als vervallen moeten worden beschouwd. — *Antwoord van den Minister van Justitie*.

Nog is ontvangen eene missie van Z. Exc. aan den Minister van Justitie, tijdelijk belast met het beheer van het departement der financiën, waarbij mededeeling gedaan wordt van eenige wijzigingen in de voordragt van wet betrekkelijk de middelen. — *Aangendemen van kennisgeving*.

De voordragt bestaat hierna, dat er zal worden geheven eene algemeene belasting op de inkomsten, nader bij de wet te regelen, en waarvan het gesamenlijk bedrag belooft f 5,250,000. Daarenboven worden de 16 procenten op de grondbelasting voor het Rijk hersteld, ten bedrage van f 1,319,200, hetwelk dus eene gezamenlijke vermeerdering van f 6,569,200, belooft, en de begroting van ontvangsten die der uitgaven met f 5,254 zal doen overtreffen.

De Commissie, welke benoemd is tot het onderzoeken van het verzoekschrift van den heer *Alphard*, te Calenborg, heeft, bij motie van den heer *van Nes*, haar verslag uitgebracht. De meerderheid der Commissie heeft voorgesteld, dat verzoekschrift ter griffie weder te leggen. Na langdurige discussie is besloten, bij eene meerderheid van 16 tegen 10 stemmen, tot het dadelijk overgaan tot de behandeling over het gemelde rapport. Vervolgens is, na nieuwe bespreking, het voorstel van de meerderheid der Commissie verworpen, en eene meerderheid van 14 tegen 8 stemmen, zoodat men, ten aanzien van het verzoekschrift, overgegaan is tot de orde van den dag.

Daarna is, zonder beraadslaging, met algemeene stemmen aangenomen het ontwerp van adres van gelukwensching aan den Koning, wegens de gelukkige bevalling van H. H. H. de Prinses van Oranje.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren zijn de beraadslagingen geopend over de ontwerpen der staatsbegroting voor de jaren 1844 en 1845.

Z. Exc. de Minister van Justitie, *ad interim* belast met het beheer van het Departement van Financiën, heeft die beraadslagingen geopend met eene rede, waarin Z. Exc. het gewigt van het oogenblik en het standpunt der Regering en van hem, Minister, schetste. Hij herinnerde, wat er sedert Mei jl. was voorgevallen; dat, na de afstem-

ming der conversiewet een ander Minister opgetreden is, die trachtte, om, door eene belasting op een gedeelte van het inkomen, in de behoeften der schatkist te voorzien. Hooger de bezwaren, daaraan verbonden, der Regering niet ontsnapten waren, besloot zij deswege een voorstel te doen, doch de Kamer het gedane voorstel minder doeltreffend geoordeeld hebbende, deed zich eene eventuele verwerping van het voorstel vooruitzien, zoo dat de behandeling van dit ontwerp een nutteloos tijdverlies zou zijn geweest. Bij het verslag der centrale afdeeling nopens dit onderwerp, werd door de groote meerderheid der Kamer een ander middel, namelijk eene algemeene belasting op de inkomsten, aan de hand gegeven. De nieuwe minister zag zich door de afkeuring van zijn voorstel genoodzaakt, zijn ontslag te nemen, hetgeen de Koning zich verplicht achtte ten slotte in te willigen. De Regering bevond zich nu in het alternatief of, om in strijd met art. 123 der Grondwet, met de nieuwe inkomstenbelasting ook de begroting in te trekken en den onzekeren stand van zaken te doen voortduren, of in het beheer van het departement van financiën op een wijze te voorzien, welke het der Regering mogelijk maakte, den zo heilloozen staat van onzekerheid te doen ophouden. Bij den op handen zijnden tijd der beraadslagingen over de begroting deden zich daarbij allerlei moeilijkheden op. Intusschen konden of mochten die beraadslagingen niet uitgesteld worden. In dien stand van zaken vestigde de Koning's keuze zich op Z. Exc., als tijdelijken Minister. Z. Exc. ontveinsde zich de moeilijkheid der zaak niet, doch werd vooral bemoedigd door de waardering van den stand van het oogenblik en door de beschouwing van de gevaren, waaraan een voortdurende staat van onzekerheid het crediet en de instellingen van het Vaderland bloot zou stellen. Bovendien werd Z. Exc. door de eerlijkheid der bedoelingen van het hart, dat warm voor Koning en Vaderland staat, gerustgesteld.

Z. Exc. gaat daareop na wat er gebeurd is. Hij meende de geruststellende verzekering te mogen vinden, dat er omtrent de algemeene belasting op de inkomsten, als middel om in de behoeften van de schatkist te voorzien, tusschen de Regering en de Kamer eenstemmigheid bestond. Ook Z. Exc. gaf aan dat middel de voorkeur, mits het voor eenen bepaalden tijd werd uitgeschreven, met het redelijke voornitzigt, dat het, in verband met andere voor de Natie minder drakkende financiële maatregelen, na het verstrijken van dien termijn zou ophouden noodig te wezen. Er bestond alzoo geene reden, welke hem belette den Koning in overweging te geven, het brengen van de noodige veranderingen in de wet op de middelen. De groerbiedigde Koning vereenigde zich niet alleen met dat voorstel, maar mogt hem reeds nu de verzekering te geven, dat Hij ook in deze zich aan het hoofd van zijn Volk zou plaatsen en met hetzelfde de offers brengen, welke de omstandigheden vorderen. Onze Doorluchtige Kroonprins zou den weg volgen, Hoogstdenzelfen door het voorbeeld van zijnen Vader gewezen.

Z. Exc. vond zich in de vervulling der hem opgelegde taak versterkt door den door de Kamer geuiten wensch, dat eene, hooger dan ooit eenigzins gewijzigde conversiewet te zien voordragen; een wensch, welke alleen vervuld kan worden bij heilige naleving der bestaande verbodtenissen en nadat het openbaar crediet gevestigd zal zijn.

Z. Exc. verklaart steeds bezuinigingen te hebben voorgestaan en rusteloos op het spoor van volharding en langzamen vooruitgang voort te gaan, langs hetwelk die alleen kunnen worden verkregen; vooral werd hij echter bemoedigd en versterkt, ten gevolge van den in de Kamer heerschenden geest. De Kamer toch hecht, zoo Hij zelf niet bedriegt, aan behoudende beginselen; behoud van hetgeen bestaat, zoo wel ten opzichte van onze Staatswet, als ten aanzien van het openbaar crediet. Hij vermeent, dat de meerderheid der Kamer de Staatswet niet voor volmaakt houdt, maar van oordeel is: 1°. dat eene herziening van de Grondwet geene bezuiniging van groot belang zou kunnen voortbrengen; 2°. dat aan geene herziening thans of mag gedacht worden op een tijdstip, waarin voor alles de financiën geregeld en het evenwigt tusschen uitgaven en ontvangsten hersteld behooren te worden; 3°. dat er bij de Natie geen oogenblik onzekerheid behoort te bestaan, zoo wel omtrent de behoeften van de Regering, als omtrent de overtuiging van de Kamer, ten opzichte van deze beide stellingen. Hij houdt zich overtuigd, dat de meerderheid der Kamer niet met woorden, maar met daden bereid zal zijn, de Regering in de vasthouding daarvan te ondersteunen, en dat zij zulk een plegtanker niet zal loodsen ten behoeve van overwegingen van minderen invloed. Wat aangaat het crediet van den Staat, is Z. Exc. van oordeel, dat eene schending van hetzelfde niet alleen ongeoorloofd, maar uit meer dan één oogpunt hoogst gevaarlijk zou zijn. Het erkennen en vasthouden in de Kamer van zulke behoudende beginselen, ook omtrent het crediet van den Staat, schenkt hem moed en vertrouwen in de toekomst van het dierbare Vaderland.

Nog werd Z. Exc. versterkt door de verklaring der centrale afdeeling, aan het einde van haar verslag, nopens de inkomstenbelasting, gedaan, dat de Kamer spoedig tot eene regeling van de financiële aangelegenheden wenschte te geraken, en dat zij wenschte mede te werken tot het herstellen der middelen, om het verbroken evenwigt tusschen uitgaven en ontvangsten te herstellen.

Ten slotte wijst de Minister op het belang, dat er is gelegen in, om voor het uiteengaan der vergadering, door een vroegtijdig voorstel harerzijds, een einde te maken aan de onzekerheid, welke ontstaan is omtrent het middelen, waardoor het verscheidene uitgaven en ontvangsten gedekt zal worden.

Z. Exc. somt daarna de gevolgen op, welke uit een verschuiving van het ten einde brengen der begrootingswetten zou kunnen voortvloeijen. Aan het gebruik van den eersten termijn der Belgische schuld, een kapitaal van veertig millioenen schats, kan vóór dien tijd niet gedacht worden. De tweede termijn is niet opvorderbaar, dan zes maanden nadat de met het bedrag van den eersten termijn vernietigde effecten zullen kunnen worden vertoond.

Z. Exc. betoogt wijders, dat het geen bezwaar kan opleveren, dat Z. Exc. slechts tijdelijk met het beheer der finantiën is belast. Hij is als zoodanig, even als ieder ander minister, verantwoordelijk. De uit te vaardigen wetten verbinden zijnen opvolger. De ambtgenooten, die den tijdelijken minister omringen, deelen bovendien zijne beschouwingen. Na de ontwikkeling van een en ander, zegt Z. Exc., dat hij wenscht mede te werken tot behoud van alles wat behouden moet blijven, en dat hij, tot bevordering van het welzijn van Vorst en volk, alles zal doen, wat zijne zwakke krachten vermogen. En wanneer hij op de gevolgen heeft gewezen, welke hij wenscht vermeden te zien, zal hij, welke ook de uitslag zijner pogingen moge zijn, de op hem rustende plichten vervuld hebben.

Na het houden van de rede door den Minister, zijn de beraadslagingen dadelijk voortgezet, en heeft de heer van Hoorn van Burgh het eerste het woord gevoerd. Deze heer schetst de geschiedenis van 's lands geldmiddelen sedert 1815.

Hij onderzoekt waarop nog te bezuinigen zou vallen, of waart men wellicht tot deze reeds te ver gegaan is. Vereenvoudiging is een woord, dat in elks mond is; maar waarop zou nog te vereenvoudigen vallen? De spreker schildert het onmogelijke, om op de som, die na de rentebetaling overblijft, meer te besparen. Deze is noodig voor de goede staatshuishouding. Hij voor zich meent, in deze omstandigheden, dat men aan alle onzekerheid een einde behoort te maken en de Regering in staat te stellen, met vaste hand het financieel gebouw te schragen. Daartoe kan de aanneming beter dan de verwerping van de tegenwoordige staatsbegrooting, zijns inziens, leiden. Hij zal aldus tot het eerste besluiten.

De heer Verwey Mejan wijst op het zwaarwichtige van den stand der geldmiddelen. Is die nu zó in tijd van vrede en rust, wat moet er dan gebeuren, wanneer het Europeesch evenwigt werd verbroken, wanneer eens een oorlog uitbrak, als wij eens rampen ondervonden? Niet om effect te maken, zegt de spreker zulks, of om den stand van zaken te denken af te schilderen, maar om aan te prijzen, hoe men te zorgen, in tijd met vaste hand aan het herstel te arbeiden, want hoe moeilijk de stand van zaken zij, hij is niet hopeloos. Onze geschiedenis kent wel vakerder oogenblikken, die gelukkig te boven gekomen zijn. De armoede moge bij ons toegenomen zijn, maar het Vaderland heeft nog vele rijke hulpbronnen, is niet verarmd. Alles komt op eene radicale verbetering aan, op de overweging der leuze: *Nu of nooit!*

De tegenwoordige begrooting onderzoekende, belooft de redenaar dat er geene verbeterde inrigting der staatsrekening bestaat. De tabellen, dezer dagen ontvangen, hebben, oppervlakkig gelezen, eenen goeden indruk gemaakt, doch men kan daarover voor alsnog geene bepaald oordeel uitspreken. Door dezelve heeft men echter nog geene regeling van den achterstand en andere punten, door den spreker opgenoemd. Deze vreest ook, dat de inkomstenbelasting niet genoeg zal renderen; de Kamer moet deswege ook haar regt van onderzoek behouden, en als eens de uitgaven zijn toegestemd, behoort zij de middelen aan te wijzen. In de gegeven omstandigheden, kan hij, hoe ongunstig ook, niet dan tot eene verwerping besluiten, in de stellige hoop, dat de Regering daardoor tot krachtiger vereenvoudiging zal komen.

De heer van Halbeek beschouwt de voorgedragene staatsbegrooting, als te hoog, en meent dat het onraadzaam is, de Natie nieuwe lasten op te leggen. Hij dringt er op aan, dat er andere middelen bij de hand genomen worden, om den staat van 's Rijks geldmiddelen te herstellen. Eene algemeene vereenvoudiging en inkrimping acht hij hoogst noodzakelijk. Hij verlangt de afschaffing van eene noodeloze centralisatie. Zijne bedenken, is eene herziening der Grondwet onvermijdelijk en dringend noodzakelijk. Hij meent, dat de Regering en de Kamer hare hoogste eer daarin stellen moeten, dat de ingezetenen van Nederland gelukkig en tevreden zijn.

De heer Borsel van Hogelanden zal tegen het eerste hoofdstuk stemmen, om daardoor het bewijs te leveren, dat hij de behandeling der begrooting op dit oogenblik onzijdig beschouwt. Het aannemen der begrooting op dit oogenblik is onraadzaam, omdat er slechts een tijdelijke Minister voor het beheer der finantiën benoemd is, en omdat het voorstel eene algemeene belasting op de inkomsten thans aan de Kamer nog onbekend is.

De heer van Nagel treedt in eenige staatkundige beschouwingen, om te betoogen, dat hij het oogenblik ongunstig acht, om tot eene

herziening der Grondwet over te gaan. Hij stemt echter tegen de aanhangige voordragten, omdat de middelen, tot bestrijding der uitgaven, nog niet volledig aan de Kamer zijn onderworpen.

De heer van Dam van Isselt deelt geenszins de bedenkingen, door vorige sprekers gemaakt, ten aanzien van het onzijdige en onraadzame, om nu reeds tot de vaststelling eener tweejarige staatsbegrooting te besluiten. Hij gelooft, dat men, zonder de staatsmachine te belemmeren, geene verdere bezuinigingen kan invoeren, en oordeelt, dat men daarmede, ten aanzien van sommige hoofdstukken, zoo als dat van oorlog, reeds te ver gegaan is. — Zijne bedenken, is het evenwigt tusschen ontvangsten en uitgaven verbroken, en dienen er krachtige middelen tot herstel te worden aangewend. Naar zijne meening, breiden de Staten-Generaal tegenwoordig hunne magt uit, terwijl de Regering de hare niet weet te handhaven. Hij doet echter geen verwijt aan de Regering of de Vertegenwoordiging, maar schrijft dezen stand van zaken toe aan den aard onzer Staatsinrigting, ten gevolge waarvan de Ministers tegenover eene ononthindbare Kamer overstaan. Hij dringt ten sterkste aan op eene spoedige herziening der Grondwet, en oordeelt dat, zonder deze herziening, aan het behoud van het Vaderland niet te denken is. Hij vreest, dat zij, die tot de verschuiving van den maatregel aansporen, ondanig zich zelven, tot onzalige twisten aanleiding geven. Daar de Regering zijne wenschen hieromtrent niet deelt, ziet hij zich genoodzaakt tegen de begrooting te stemmen. — Hij schetst, hoe hij vroeger gevolgen heeft voorspeld, welke zich later maar al te droevig hebben bewaarheid, en durft ook op dien grond aandringen op eene herziening van het Staatsverdrag.

De heer van Rappard verklaart zich voor de begrooting. Hij gelooft, dat de meerderheid der Kamer eene algemeene belasting op de inkomsten zal aannemen, waartoe zij zich immers bereid betoond heeft. Eene goedkeuring van de begrootingswet der middelen leidt tot niets anders dan tot de aanneming van het beginsel, terwijl het later aan ieder zal vrijstaan, de billijkheid of rechtvaardigheid van het voorstel te onderzoeken. Het sluit ook geenszins uit, dat, wanneer zich andere min bezwarende middelen mogten voordoen, men dezelve konde aanwenden. Hij geeft zijn leedwezen te kennen wegens de uftreding van een staatsdienaar, die aan de vergadering inlichtingen en mededeelingen gedaan heeft, welke zich door eenvoudigheid, klaarheid en waarheid hebben onderscheiden. Het aanwezen van een tijdelijken minister van finantiën levert hem geen bezwaar op, vermits toch, als het ware, ieder minister slechts eene tijdelijke betrekking vervult; daar immers de Kroon het regt heeft hem te ontslaan. Hij beschouwt de aanneming der begrooting noodzakelijk, ten einde de noodzakelijkheid in de finantiën te brengen. — Eene herziening der Grondwet, op dit oogenblik, acht hij niet wenschelijk, te gevaarlijk.

De heer van Sasse van Isselt meent, dat het oogenblik allezins geschikt is, om krachtadige middelen tot herstel aan te wenden. Eene spoedige herziening der Grondwet is tot dat einde onmisbaar. In het ware belang van den Koning en het Vaderland zal hij tegen de begrooting stemmen, ten einde, vóór dat het te laat zal wezen, tot die herziening worde overgegaan.

Het vervolg der beraadslagingen wordt bepaald op heden ochtend ten 11 uren.

— Bij besluit van den 20sten September jl., n°. 45, heeft Zijne Majesteit,

Gezien het Koninklijk besluit van den 21sten November 1839, n°. 100, houdende indeeling der provincie Noord-Brabant in vier administratieve districten; — de benoeming van commissarissen, respectievelijk voor de daarbij nieuw vastgestelde 1ste, 2de en 4de districten, en de bepaling, dat, voor zoo veel het 3de daar te stellen district aangaat, de tot hetzelfde behoorende destijds bestaande commissarissen van Helmond en Oirschot, voortloppig aan dertzelve toewalige titularissen zouden verblijven;

En in aanmerking nemende, dat, ten gevolge van het overlijden van J. D. baron van Tuyll van Serooskerken van Heeze en Leende, districts-commissaris van Oirschot, de gecommitteerde is gekomen tot de vervulling van de vacature, en de benoeming van de vervulling van het 3de administratief district in de provincie Noord-Brabant,

Goedgevonden en verstaan:

1. te bepalen, dat het 3de administratief district der provincie Noord-Brabant zal zijn zamengesteld uit de navolgende gemeenten, als van: Luykgestel; Bergeyk; Westerhoven; Rethoven; Borkelen Schat; Gestel en Baarthem; Son en Breugel; Wanse; Zeelst; Duizel en Steenzel; Valkenburg; Eersel; Bovenindien; Veldhoven en Mereveldhoven; Aalst; Straten; Strijp; Orle; Woensel en Eckart; Asten; Budel; Soerendonk; Sterksel en Gastel; Maarheze, Leende; Heeze; Someren; Lierop; Vlierden; Deurne en Liessel; Bakel en Middelbeers; Helmond; Zes guldichten; Guldorp; Mierlo; Tongelre; Nonen; Garwen en Nederwetten; Stiphout; Lieshout; Aarle-Rixtel; Beek en Donk; Geert; Oirschot; Huijzen; Nieuwegein; Lage Mierde en Tuitel; Reusel; Diessen; Breda; Netersel; Hogeboom; Hapert en Casteren; Vessel; Vianen en Knegsel; Oostel-; Westel- en Middelbeers; Moergestel;

2. tot districts-commissaris in het derde district der provincie

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdruckers en Boekverkoopers.